

Ja sam Kapetanovic Branislav. Radio sam u Vojsci Jugoslavije kao pirotehničar. Specijalnost su mi bile avio bombe, a uža specijalnost kasetne bombe NATO snaga.

Za vreme rata smo prevasnodno radili na čišćenju kasetnih bombi, zato što je ogroman prostor bio pokriven kasetnim bombama, a da ne bi stradao neko od nedužnih civila radili smo bukvalno danonoćno. Radio sam na mnogim lokacijama i to: Lađevci, Ponikve, Sjenica, Niš, Kraljevo, i dr.

Prvi put sam se sreo sa kasetnim bombama kod Kraljeva. U pitanju su bile kasetne bombe BLU-97. Od tog momenta pa na dalje sam se isključivo sa njima sretao.

Veliki deo rata sam proveo u Nišu, oko 45 dana. U Nišu je pre mene radio kolega koji je nastradao na Kopaoniku prilikom čišćenja kasetnih bombi. Tada je ostao bez obadve ruke. Pošto posle njegove nesreće u Nišu nije bilo više pirotehničara koji su radili sa kasetnom municijom, ja sam poslat u Niš kao ispomoć, da pomognem u čišćenju terena. Niš pominjem, jer je grad u kome su gađani i civilni ciljevi.

Kada sam počeo da radim u Nišu, radio sam na aerodromu. Posipali su tako mnogo kasetnih bombi da su neeksplozirane kasetne bombe ležale na udaljenosti od jednog metra jedna od druge, kako na pisti, tako i na travi. Taj prizor je teško opisati, jer kada neko vidi takvu količinu neeksploziranih kasetnih bombi, ne može ni da zamisli koliko dugo će trajati čišćenje.

Međutim, ubrzo su pogođeni i civilni objekti u Nišu – pijaca, plato gradske bolnice, prigradska naselja. Sedmog maja 1999. godine odigrao se napad u kome je najviše stradao centar grada. To je bio jedan od najstrašnijih prizora koje sam video u životu – mrtvi na ulicama, ranjenici kojima ukazuju pomoć, sirene hitne pomoći, kuće i vozila koja gore. Ulice gde su padale kasetne bombe su posle napada privremeno evakuisane, kako bismo mogli da izvršimo uništavanje neeksploziranih kasetnih bombi.

U ovako situaciji, bilo je bilo je izuzetno teško raditi, koncentrisati se na svoj posao i odrediti prioritete. U ovom delu grada, bili su isključivo civilni ciljevi i ne postoji ni jedan jedini vojni objekat koji je mogao da bude meta tih napada. Poginulih i ranjenih civila je bilo dosta .

Želeo bi takođe da pomenem Samaile kod Kraljeva, to je bio još jedan od napada kasetnim bombama na civilne objekte. Na toj lokaciji nije bilo ni jednog vojnog objekta, nalazilo se nekoliko seoskih kuća i gazdinstava. Tako da ni jedan jedini razlog nije postojao za njegovo gađanje. Seljaci godinama nisu obrađivali te oranice. Pošto je nakon napada ostalo puno kasetnih bombi, i ja i mnoge druge stručne ekipe su ga raščišćavale posle

mene, ni dan danas mnogi zemljoradnici nemaju poverenja u to da je teren sada očišćen, pa ne seju i ne žanju, i nemaju od čega da žive.

Posle mog povređivanja, nastavio sam borbu protiv kasetne municije. Bio sam jedan od aktera u radu na čišenju terena od kasetne municije i jedan od srećnika koji su preživeli. Bio sam teško povređen, ostao sam bez obe ruke i obe noge, sa teškim oštećenjem vida i sluha i sa blast povredama glave i pluća.

Iz humanitarnih razloga svojim iskustvom sam pružio podršku ovoj inicijativi i borbi protiv ovog zla. Kasetne bombe su jedno od najmonstruoznijih oružja današnjice, koje ne bira žrtve i ometa dalji život i razvoj teritorija na koje su bačene. Od kasetnih bombi najviše stradaju civilna lica, čak u preko 90% slučajeva su civilne žrtve, a najmanje stradaju oni kojima su namenjene.

Moja su očekivanja da u ovom procesu, koji je započeo u Oslu, zajedničkim snagama dovedemo do konačnog i sveobuhvatnog sporazuma koji će da totalno zabrani upotrebu kasetne municije, da dovede do uništavanja svih zaliha kasetne municije bez obzira na vrstu i zabrani njihovu preprodaju, pruži pomoć preživelim žrtvama, njihovim porodicama i zajednicama.

Radujem se što vas vidim u ovolikom broju, i što ste prihvatili poziv naše vlade da učestvujete u ovom procesu i nadam se da će još veći broj zemalja da se priključi, da ćemo svi zajedno da dođemo do konačnog i dobrog rešenja.

Hvala